

Zafer Kızıllkan İçin: Söyleyemediklerim

Oya Gürdal Tamdoğan*

İnsan insana ona verdiği değeri, duyduğu saygıyı ve sevgiyi, onun kendisi için ne anlam ifade ettiğini anlatmalı, ertelememeli; nasılsa yanımda ve o biliyordur dememeli. Zafer Kızıllkan, bunu öğretti bana ama gidişiyle öğrettiği için öğrendiklerimi O'na ifade edemedim. Geç kaldım. Bir meslek topluluğunun bireyi, mesleğine ve meslektaşlarına olan inancını, özellikle kendinden yaş ve deneyim açısından daha küçük olan meslektaşlarına anlatmalı, bunu göstermeli, örneklik etmeli. Zafer Kızıllkan, bunu öğretti bana ve en iyi örneklerimden biri oldu. Geç kalmadım, bundan sonra da daha dikkatli olacağım. Çünkü sözkonusu çabayı gösteren çok az sayıdaki kişiden çok önemli birisi eksildi. 1985 yılı ODTÜ Kütüphanesi stajında tanıdığım ve etkilendiğim mesleğini seven, inanan ve yaptığı işten gurur duyan yüzü ile hep hatırlayacağım O'nu. Zaten o yüz 30 yıldır hiç değişmedi.

Bir meslek topluluğunun bireyi, mesleği için sadece iş yerinde değil, varsa, meslek derneği çatısı altında da mesleği, toplumu, ülkesi ve insanlık adına çaba göstermeli. Zafer Kızıllkan, bunu öğretti bana. Yine kendisinin yönlendirmesi ile 1987 yılı mezuniyetimin hemen sonrasında 1988 yılında birlikte Yönetim Kurulu üyesi olduğumuz Türk Kütüphaneciler Derneği Ankara Şubesi'ndeki çalışmalarımız sırasında gözlemlediğim titizliği, sevecenliği, ağabeyliği ile hatırlayacağım O'nu. Kendisine, hayatım boyunca beni hep mutlu eden, geliştiren, her anlamda büyüten bu olağanüstü deneyimi yaşamama olanak sağladığı için teşekkür ve minnet duygularımı ileteceğim.

Bir meslek topluluğunun bireyi, üstelik kütüphaneci ise, kendisi gibi düşünmeyen bireylerin düşüncesine saygı duyabilmeli; tolerans ve gerektiğinde de hoşgörü sahibi hatta tahammül gücü olabilmeli. Farklı fikir ve düşünceler, iletişim süreçleri karşılıklı biçimde saygı ve sevgi çerçevesinde yürütülürse, çıkmazlık ya da kaosu değil içeriği zengin çözüm seçeneklerini getirir. Zafer Kızıllkan, bu konuda tanıdığım, pekçok kez tanıkladığım en iyi örnekti.

Bir meslek topluluğunun bireyi, mesleki görüşme ve çalışmalarının yanında meslektaşları ile özel yaşamında da arkadaş olabilmeli; onları bilmediği yönleri ile tanımalı, kendisini tanıtmalı böylece daha çok sevebilmeli ve sayabilmeli. Zafer Kızıllkan, bunu öğretti bana. Kendisinin önerisi ve sürekli çabası ile biraraya geldiğimiz meslektaşlarımızın oluşturduğu sevgi dolu aile toplantılarımızdaki, mükemmel ev sahipliği, yüzünde yansıttığı huzur ile hatırlayacağım onu daima. Özellikle kendi evlerine geldiğimizde, yüzünde gördüğüm o huzuru çok özleyeceğim. Bu arada, doğa için, su ve peçeteleri tüketirken daha dikkatli olacağım; zira bize aktardığı tavsiyeleri, her seferinde kulağıma fısıldayacak.

Bir meslek topluluğunun bireyi, her anlamda mutlu ve sağlıklı olmak istiyorsa, ilgi

* Prof. Dr., Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü. e-posta: ogurdal@ankara.edu.tr

ve yetenekleri doğrultusunda kültür, sanat ve spor ile ilgili etkinliklere yönelmeli, bunun için ciddiyeyle ve titizlikle çaba göstermeli. Zafer Kızıllkan, bunu oğretti bana. O’nu bağlamasını çalarken, çok ciddi bir iş yapıyormuşçasına takındığı ciddi tavır ve güçlü, bir o kadar da duygulu, yüreğinden gelen güzel sesi; O’na eşlik eden hayat arkadaşı sevgili Glсен ile her anlamdaki uyumluluğu ve güzelim türkülerimiz ile hatırlayacağım. Ancak bundan sonra ondan dinlediğim her trk, onun yokluğunu hatırlatacak ve içimi acıtacak.

Bir meslek topluluğunun bireyi, evinde, işinde ve kendi iç dünyasında huzura kavuşmak istiyorsa, doğa ile buluşmalı, onunla iletişim kurmalı. Zafer Kızıllkan, bunu oğretti bana. Onu, meslektaş arkadaşlarımız ve dostlarımız ile yaptığımız doğa yryşlerimizde, kaybolmadan hedefimize ulaştıracağını bildiğimiz, sonsuz güven duyduğumuz grup liderliği ve baktığımız ama göremediğimiz, adlarını bilmediğimiz çiçekler, ağaçlar ve bitki örtüsü hakkında verdiği bilgiler ile hatırlayacağım. Onun tanıttığı her iek ve ağaç, bana ondan mesaj getirecek; gülümseyecek ve glmsetecek, biliyorum.

Bir meslek topluluğunun bireyi, sahip olduğu yetilerle ortaya çıkardığı ürünleri, sadece kendisine saklamamalı, sevdikleri ile paylaşmalı, onları mutlu etmeli. Zafer Kızıllkan, bunu oğretti bana. Onun oğrettiği onca görünmeyen değerin yanında elimde kalan tek görünen değer, evlilik hediyesi olarak verdiği, verirken de “bu fotoğraf, bana göre seni anlattığı için sana yakışır” dediği aşağıdaki fotoğraf. Bu fotoğraf ile Zafer Kızıllkan, bana bir Őey daha oğretti: Beni bana anlattı. İnsanları ve olayları anlamakta zorlandığım zamanlarda armağan ettiği bu fotoğrafa bakacağım; nasıl olsa hep yanımda olacak.

Sadece benim için değil yaşamınızdaki tüm bireyler için ne anlam ifade ettiğinizi, ğretilerinizi, hangi değerleriniz ile bizleri etkilediğinizi keşke yüzünüze karşı syleyebilseydim, geç kalmasaydım. Kimbilir daha ne çok şey öğrenecektim, -yalnız olmadığımı bildiğim için yaşamınıza kabul ettiğiniz her birey, daha ne çok şey öğrenecekti- sizden sevgili Zafer Kızıllan; meslektaşım, arkadaşım, ağabeyim.